

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

Ստորագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիցուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւարանիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

Հիմնադրող Գրիգոր Արծրունի

ԲԱՏՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ԲԱՎԱՔԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

(33-րդ ՏԱՐԻ)

ԱՌԱՋԻՎԱՅ 1905 ԹԻՎԱՆԻՆ

«ՄՇԱԿ» ԿԸ ՀԱՐԱՐԱՐՈՒՄ ԵՒ ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄԲ

ամեն օր, բացի տօն օրերէն յաջորդող օրերէն:

ԲԱՏՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒՄ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն և մէկ ամսանը նոյն-
պէս 10 ռ., տասն ամսանը՝ 9 ռ., ութ ամսանը՝ 8 ռ., եւթ և վեց ամսանը՝ 6 ռ., հինգ
ամսանը՝ 5 ռ., չորս ամսանը՝ 4 ռ., երեք ամսանը՝ 3 ռ., երկու ամսանը՝ 2 ռ. և մի ամս-
անը՝ 1 ռուբլի:

ԱՐՏԱՍՏՆԱԿԱՆ ԲԱՏՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է
վճարեն տարեկան 6 դոլար. Եւրոպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի
բաժանորդները՝ 10 ռուբլի:

«Մշակ» գրվել կարելի է ՍՏԱՐԱՐԱՐՈՒՄ. (Բազմաթիւ և Բարձրագույն փողոցներ
անկէս):

Կայտարարութեան ուրիշ թղթերից «Մշակ» գրվելու համար և առհասարակ նամակներ
և ծրարներ ուղարկելիս, պէտք է գիմիլ հետեւել հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ»,
իսկ արտասահմանից՝ TIFLIS, Rédaction du journal «MSCHAK».

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լիցուներով:

Ա Պ Ա Ռ Ի Կ Բ Ա Ժ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Զ Է Ը Ն Դ Ո Ւ Ն Վ Ո Ւ Մ

ԲՈՎԱՆԻՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մարի փոխանակութիւն. — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒ.
Թիֆլիս. Թատրոն և երաժշտութիւն. Նամակ Ե-
րեւանից. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՐԱՐՈՒՄ ՏԵՍՈՒ.
Թիֆլիս. Պատերազմի շուրջ. Նոր-հոգիոր-
դատ. — ՀՆԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ
ՆԵՐՔԻՆ:

ՄՏԻՒ ՓՈՆԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մեր դարի ողու ամենաուժեղ ար-
տայարարութիւններից մէկն է մարի փո-
խանակութեան այն մեծ զարգացումը,
որ կարողութիւն է տալիս ոչ թէ
մի երկրի ժողովրդին, այլ և ամ-
բողջ մարդկութեանը կատարել մարի ըն-
դարձակ և սերտ շփումներ, միասին քնն-
նել և ուսումնասիրել կեանքի հարցերը,
հաւաքական ոյժով մշակել միջոցներ ա-
ռաջ տանելու երկրի բարեփոխման և
ժողովրդի առաջադիմութեան ծանրակշիւ
գործը:

Կան ազգեր, որոնք շատ քիչ են օգտ-
վում մարի փոխանակութեան հրապարա-
կական ձևից: Ճաշելով պէտք է արձա-
նադրենք, որ այդ ազգերի շարքում են
նաև հայերը: Ճիշդ է, մի քանի տասնեակ
տարիներից ի վեր մենք ունենք մամուլ,
բայց լրագրական գրականութիւնը շատ
քիչ է զարգացած միջանում և մեր ժո-
ղովրդը դեռ սովոր չէ հրապարակական
գործունէութեան: Լրագրիչների և լրա-
գրական գործողների թիւը շատ սահմա-
նափակ է, լրագրերը մուտք չեն գործել
ժողովրդի ոչ միայն ստորին, այլ և նոյն
իսկ միջին մասերը ընդարձակ ծաւալով
կեանքը իր բազմապիսի հոգսերով և
խնդիրներով, ժողովուրդը իր մտածումնե-
րով և զգացմունքներով դեռ շատ թույլ
կերպով են արտայայտված գրականու-
թեան մէջ: Մարդիկ սովոր չեն միմեանց
հետ խօսել, վիճել և կեանքի խնդիրները
պարզել հրապարակական խօսքի միջոցով:

Սովոր չեն և սովորեցրած էլ չեն: Մեր
երկրի անցեալը մեզ չէ ընտելացրել հը-
րապարակական գործունէութեան: Պարս-
կաստանը և Թիւրքիան, մեր երկրի գոր-
ծերի հին կարգադրիչները, իրանք մինչև
այժմ գուրկ են այն վայելքներից, որ
պէտք է նրանց տար մամուլը: Իսկ վեր-
ին տասնիներորդ դարում, երբ մենք
ալ կոխ եցինք նոր կուլտուրայի ապա-
հել վրա, մենք մի կողմից գտնուում է-
նք հին կեանքի աւանդութիւնների ճնշ-
ան տակ, իսկ միւս կողմից չէինք տես-

նում խրախոյս նոր կեանքի դեկավար-
ներին:

Հին առիական ազգերը չը կարողացան
օգտվել այն մեծ ոյժից, որ տալիս է մա-
մուլը: Նրանք անկարող եղան պետու-
թեան և հասարակութեան օգտին շահա-
գործել հաւաքական մտածողութեան այն
գործիւնը, որ այնքան նպաստեց եւրո-
պական ազգերի առաջադիմութեան: Ժա-
մանակ է, որ գոնէ այժմ, քսաներորդ
դարի մէջ, մենք լաւ բռնենք հրապար-
ակական խօսքի փրկարար նշանակու-
թիւնը և նրան դարձնենք իբրև մեր ա-
ռաջադիմութեան ամենամեծ գործօններից
մէկը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՐՈՆ ԵՒ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ

(Տօլստոյի «Յարութիւն» պիէսը բնի վրա. — Երգչուհի
Պապայանի դասադրութիւն. — Մարտիկի «Մանու» օպե-
րան. — Բարիտոնային կոնցերտը)

I

Տօլստոյի նշանաւոր «Յարութիւն» վէպը, որ
այնքան մեծ ազդու է հանց գրական աշխար-
հում, ներկայումս վերածված է պիէսի և մի
քանի շարքի սրանից առաջ զբաղեցրելով մեր
Պետերբուրգում: Թիֆլիսի յետ չը մնաց մայ-
րաքաղաքից և Թիֆլիսում գտնվող Մէյերհոլդի
գրադարանական խումբը վերջին շաբաթվա
ընթացքում երեք անգամ ներկայացրեց այդ
պիէսը Արտիստական ընկերութեան թատրո-
նում:

Տօլստոյի վէպը բնի համար յարմարեցրել
է Սրբէյին և անուանել է պիէսը, զիստուր
հերոսուհու անունով, «Կատիւ Մարտիկ»:
Պիէսը բաղկացած է ութ տեսարաններից:
Բացի գլխաւոր գործող անձերից պիէսի մէջ
գուրս են բերված բանտարկեալներ, պահա-
պաններ, սպասաւորներ, թուով աւելի քան ե-
րեսուն անձ:

Պիէսի մէջ գուրս բերած տեսարանները կա-
րելիին չափ հարգաւոր ընդօրինակութիւններ
են վէպից: Աւելացրած կամ փոփոխած տեղեր
շատ քիչ կան: Չը նայելով այդ հանգաման-
քին՝ պիէսը չէ թողնում այն ուժեղ, ցնցող և
բազմաթիւ խորհրդածութիւններ ծնող տալա-
ւորութիւնը, որ մենք ստանում ենք վէպից:
Պատճառը հասկանալի է: Պիէսի մէջ հանդէս
են բերված վէպի եղիւթութիւնները, դրեքերի
փոփոխութիւնները: Իսկ հոգեբանական վեր-
լուծութիւնները, գեղարուեստական նկարա-
գրութիւնները, հասարակական հիմնարկու-
թիւնները և նրանց մէջ գործողների բնորո-

շուհները, որոնք հիացում են պատճառում վէ-
պի ընթերցողին, մնացել են պիէսից գուրս:
Պիէսը է ենթադրել, որ արտաքին պատճառ-
ներ խանգարել են Արբէնին պիէսը աւելի
լիակատար կերպով մտնելը ընդգրկել:
Այնպէս որ վերջ ի վերջ գուրս է եկել մի-
շակ արժանաւորութեան մի պիէս, հետաքր-
քական գծերով:

Շնորհակալ պէտք է լինել Մէյերհոլդին, որ
շտապել է թատրոնական սեզոնի այդ նորու-
թիւնը անմիջապէս տալու Թիֆլիսի հասա-
րակութեան: Պիէսը խաղացվում է լաւ ան-
սամբով: Գլխաւոր հերոսուհու դեր կատա-
րող Վանսովսկայա ընկան է, ամբողջացրել
է Կատիւ Մարտիկի տիպը և գիտէ կենտրոնացնել
իր վրա հանդիսականի ուշադրութիւնը: Իշ-
խան Նելիլովիչի դեր կատարող Կոստրոմինով
առհասարակ վրա չէ իր դերում, բայց իր ամ-
բողջութեամբ չէ արտայայտում իշխանի տի-
պը, թէկուզ զոչացած և կերպարանափոխված
իշխանի:

«Կատիւ Մարտիկ» պիէսը Թիֆլիսի բե-
մի վրա ներկայացվում է ճոխ և բնորոշ դե-
կորացիաներով:

II

Երգչուհի Պապայանի առաջին դասադրու-
ման մենք արդէն խօսել ենք: Այնու-
հետեւ նա գուրս եկաւ երկու օպերաներում՝
Չալկովսկու «Պիկովայա դամա» և Գուհու
«Ճառուստ» օպերաներում:

Լիզայի դերը («Պիկովայա դամա» օպերայի
մէջ) օր. Պապայանի ամենաազդեղ և լաւ ու-
սումնասիրված դերերից մէկն է, որով նա
հիացում է առաջ բերում հանդիսականների
մէջ: Լիզայի զգացված, դրամատիկական երգը
առուել մօտ իր խոր վշտով, անձնուրի սիրով
արտայայտված է Պապայանի երգի մէջ այն-
պիսի հմտութեամբ և ոյժով, որ կարող է գո-
հացնել ամենամեծ երաժշտական պահանջներ
անգամ:

Մարգարիտայի դերում («Ճառուստ» օպերայի
մէջ) օր. Պապայան գիտէ ընթերցելութեան և ան-
միջոցութեան մէջ հանդէս բերել առաջին սիրոյ
նախ երկնոտ և ապա բուն գեղունքները:
Երբորդ տեսարանը տալաւորի է: Երգչուհու
երգի կատարել տալաւորութեան խանգա-
րում է այն, որ «Ճառուստ» դեր կատարողը
(Բոգդանովիչ) ստացնում է տեսարանը:

Այսօր, երեքշաբթի, զեկտեմբերի 7-ին, օր.
Պապայան հանդէս կը դադ Տատեանայի դե-
րում «Նվեյնի Օնգին» օպերայի մէջ:

III

Թիֆլիսի արքունական թատրոնում, շաբաթ
օր, զեկտեմբերի 4-ին, արվից Մարտիկի «Մա-
նու» օպերան:
Դա Խալոբիլի երաժշտութիւն ունեցող մի
օպերա է, որ գեղեցիկ մշակված նուագառու-
թեան հետ միացրել է աշող բնչիտառիչներ:
Առանձին երգեր ամբողջացրած ձևով չը կան
այդ օպերայի մէջ, բայց երգի և եղանակների
գոյութիւնը դուր գրում է օպերայի շատ տե-
ղերում, իբրև մասեր միացնող ընդհանուր
գունաւորութիւններ:

Այդ օպերայի բովանդակութիւնը վերցված
է արքա Պիկովի յայտնի նոյնանուն հեղինա-
կութիւնից: Օպերայի հերոսուհին, Մանու
կէսկօ, կենսութեամբ, մանկական գուարթու-
թեամբ շուտ գրավող մի բնաւորութիւն է,
որը խաղում է մարդկայնից, զոհ դառնում
մասնաւոր ինտրիգների և իրան համար ան-
նկատելի կերպով տնցնում ձեռքից ձեռք իր-
քի մի թիթե արարած, իսկ յետոյ հոգեպէս
տանջված և ուժասպառ վերջացնում է իր
կեանքը:

Մանուի դերը կատարող երգչուհի Օրէլ լաւ
երգում է և խաղում, բայց նրա երգածը, լի-
նելով թէ մշակված և թէ նուրբ, գուրկ է այն
շեքութիւնից և զգացվածութիւնից, որ դարձ
նում է երգը գրաւիչ և ազդեցիկ: Իբրև օրի-
նակ, թէ ինչպէս կարելի է մտածված, զգաց-
ված, խելացի և գրաւիչ երգել, ցոյց տուեց
նոյն օպերայի մէջ երգիչ Դոնսկոյ կոմս Դէ-

Գրիէի դերի մէջ: Լաւ էր և Սպերանսկի կոմ-
սի հօր դերի մէջ:

IV

Երգիչ Ս. Բարիտոնային կիրակի, զեկ-
տեմբերի 5-ին, մասնակցութեամբ Պօզնեվա-
յի, Մամաջանի, Բորիսի և Ն. Տիգրանեանի
տուեց մի կոնցերտ, որ գրաւել էր բաւական
մեծ բազմութիւն Արտիստական ընկերութեան
դահլիճը:

Բարիտոնայինի ձայնը ընդարձակվել է,
թաւացել, այդ յատկութիւնը արդէն արձա-
նագրվել է մամուլի մէջ: Նրա տուած կոն-
ցերտները իբրև նախնական, լաւնաւարակ
կոնցերտներ արդէն կատարել են իրանց դերը
և վերջացրել: Համակրողները խրախուսում
են, բարի ցանկութիւններ են յայտնում և
եղած պակասութիւնների վրա նայում են իբ-
րև անցողական երեւոյթների վրա: Ոչ ընհա-
դատել, այլ խոր խոսել — հաւ ընդհանուր
զգացմունքը, որ ուսի հասարակութիւնը: Ցան-
կալի է, որ Ս. Բարիտոնայինը կատար ա-
ծէր իր վաղեմի ցանկութիւնը և լրացնէր իր
երաժշտական կրթութիւնը, որպէս զի կարո-
ղանար իր երկրասարակական տարիներում
օգտվել երաժշտական կրթութիւնից և հասա-
րակութիւնն էլ նայէր նրա վրա ոչ իբրև
մշտական սկսնակի, այլ հասուն երգչի վրա:

Բացի խալիբէն և առանձին կատարներից,
երգից և հայերէն երգեր, որոնցից ամենաա-
շուքն էր «Արի իմ սիրտը»:

Մամաջան երգեց ճաշակով և զգացմունքով.
բայց նրա ձայնը վստահ չէ բոլոր տեղերում:
Բնորոշ և գեղեցիկ նախադասութիւնների հետ
լավում են գոյգոյշիւն և հարեանցի կերպով
ձեւերակված կտորներ:

Գործիճ ճաշակով նուագեց միօրջնելի վրա
Գօգարի հեղինակութիւնը: Պօզնեվա ունե-
ցաւ միշակ աշողութիւն: Տիգրանեան նուա-
գեց և արժանացաւ բուն ծախանարութիւն-
ների:

Սիրող

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՎԱՆԻՑ

Նոյնմբերի 20 ին

Որ երեւան հետգնեմէ զգալի առաջադիմու-
թիւն է ցոյց տալիս հասարակական կեանքի
զանազան հանգամանքներում, — դա ակնհե-
րատ է: Ակնհեր է և այն, որ տեղական ժո-
ղովրդի դասակարգերը մեծ մասամբ յարմար-
վում են ժամանակակից կեանքի առաջաւոր
պայմաններին: Աւելի ուրախալի է այն, որ
նոյն իսկ թուրք հասարակութեան որոշ դա-
սակարգեր մօտ յարաբերութիւն և բարեկամա-
կան ձգտումներ ունեն գէպի հայերը և այդ
շնորհիւ հայ երիտասարդութեան, որը ամեն
շանք գործ է դնում միջոցաւ ապրելու
և սերտ կապ պահպանելու հարեան թուրք
հասարակութեան հետ, մտացնել տալով նախ-
կին թշնամական յարաբերութիւնները և դրա-
ցիական ընդհարումները, որոնք ժամանակի
ընթացքում այն և այն կերպ արտայայտվել
են հայ և թուրք դասակարգերում: Աւելորդ
չէ յիշել, որ կար ժամանակ, երբ երևանի հայ
և թուրք ժողովրդի մէջ մի տեսակ միջոցաւ
էր նկատվում և թուրքը ձգտում էր հայի դէմ
ֆլաւակար միջոցներ որոնել և ընդհակառակը,
հայն էլ յետ չէր մնում այդ ընդհանուր հո-
սանքից: Սակայն ժամանակն ամեն բան փո-
խեց, այժմ, իբրև դրացիներ, երևանի հայ և
թուրք հասարակութիւնները, յօգուտ իրանց
ընդհանուր դրացիական շահերի, բարեկամական
ձեռք են մեկնում իրար: Դա ուրախալի երե-
ւոյթ է:

Մի բան միայն միջիթարական չէ երևանում,
այն, որ առևտուրը ընկած դրութեան մէջ է:
Այդ հանգամանքը շատերը վերացրում են եւ-
րակութուն, որը եթէ մի կողմից զարկ տուեց
երևանի նաւանգի գեղատեսիլական պայ-
մանների զարգացման, միւս կողմից իրը թէ
ֆլաւակար վաճառականութեան, քանի որ շատե-
րի կարծիքով ամեն մի աննշան առևտուր ա-
նող կամ, ինչպէս իրանք են ասում, ամեն մի

տեղից վեր կենդանի ուղղակի վաղ է տալիս գէպի թիֆլիս իր գնումներն անհուռ ամենահեշտ միջոցներով: Բայց երբորդ կողմից երկաթուղին մեծ օգուտ է տալիս տեղական արդիւնաբերութեան և զանազան նպարեղէնների արտահանութեան: Դա անուրանալի է: Սակայն ինչ կը լինի ապագայում, երբ երկաթուղին իր աշուր կը ձգէ էլ աւելի հեռու շարունակելով իր ուղին գէպի Պարսկաստանի սահմանագիծը, դա էլ կը տեսնենք շատ շուտով: Իսկ առ այժմ կարելի է դալ այն եզրակացութեան, որ մի կողմից երբ երկաթուղին մեծ օգուտ է բերել ժողովրդի մի որոշ դասակարգին, միւս կողմից, ընդհանրապէս, նա ազդել և մեծ փաստներ է հասցրել հասարակութեան միւս դասակարգներին:

Գ. Ս.

ՆԵՐՖԻՆ ԼՈՒԻՐԻ

Երէկ, դեկտեմբերի 6-ին, Նորին Կայսերական Մեծնութեան Թագաւոր Կայսրի Անուանակոչութեան օտոնի պատճառով գահաբաժանական մալթանք կատարվեց Թիֆլիսի Ալէքսանդր Նեմկուզի զինուորական տաճարում: Մալթանքի ժամանակ արտէնալից լսվեց թողա-նօթի 21 հարուածը: Մալթանքին ներկայ էին զինուորական և քաղաքացիական բոլոր բարձր պաշտօնյաները: Բաղաձը դարգարված էր դրօշակներով, իսկ երկոյնան հրավառութիւն կատարվեցին Հայոց Վանքի մայր եկեղեցում և միւս դաւանութիւնների աղօթատներում:

Վեհափառ Կաթողիկոսի դաւանող Թիֆլիս յետաձգվել է մի քանի օրով հիւանդութեան պատճառով:

Մեզ խնդրում են յայտնել հետեւեալը: Մի քանի օր սրանից առաջ Շամալուց Թիֆլիս եկած մի հոգեկան հիւանդ, Ալեքսի Զէր-Ոսկա-նեանց անուամբ, անհետացել է: Նրա մայրը որոնում է որդուն և խնդրում այն անձանց, որոնք զիտեն հիւանդի ընտանիքից, որով յայտնեն այդ մասին իրան հետեւեալ հասցէով. Սեւերեանայի բնակ, № 30, Բալասի Օսման-ցեանին:

Զբաղմունքի հարկի օրէնքները վերաբնեւ-լու համար հրաւիրված յանձնաժողովի մէջ մասնակցող առևտրի և արդիւնաբերութեան ներկայացուցիչները ֆինանսների մինիստրութեանը մի գեկուցում են ներկայացրել, որով ապացուցանում են, որ Ռուսաստան արդէն բաւականաչափ հասունացել է և կարելի է արդէն ստացնել և կապտային հարկը:

Բաթումում հիմնվում է մարմնամարդական կամ գիմնաստիկայի ընկերութիւն, որը կազմում է Պետերբուրգի համալսարան ընկերութեան մի ճիւղը: Այդ նոր ընկերութեան առաջնորդ թիւը, «ЧЕРН. ВЕСТ.» լրագրի ասելով, հաս-նում է արդէն 80 ի:

Մօսկվայի «Բրիտանիական Օգնութեան Ըն-կերութեան» մէջ կատարված գեկուցումները տեղի են տուել ներքին գործերի մինիստրութեանը հիւրերական հարց դարձնել կա-նոնաւոր ամսական կառավարական կոնքորդ հաստատել բոլոր բարեգործական ընկերու-թիւնների եկամուտի վրա:

Անցեալ օրը, դեկտեմբերի 5-ին, Թիֆլիսի քաղաքային ուղարկման էին հրաւիրված Միջի-փողոցի կամ Հայկական քաղաքի կալուածա-տէրերը: Ինչպէս յայտնի է, էէքտորարը ԶԵ Երեանեան հրապարակից մինչև Եէքտար քա-ղաք տանելու համար, պէտք է անցկացնել Միջի փողոցով, նա յիշեցնում է Աղա-Մահադ-լանի ժամանակները: Բարձրակ անցկացնելու համար պէտք է լայնացնել, քանդելով մի քա-նի շէնքեր կամ ամբողջապէս, կամ մասամբ: Ահա այդ շէնքերի տէրերին էին հրաւիրել անցեալ օրը Ուղարկվա, որպէս զի նրանցից իմանան իրանց կալուածները գնելը և դրա համեմատ որոշում կայացնեն գնելը վճարելու և քանդելու մասին: Իսկինք երևաց, որ կա-լուածատէրերի ախորժակները հակադաս են: Օրինակ՝ մի կտոր հող, որ միայն 3 քառա-կուսի սաժէն է, և որի վրա կայ մի խաբուղ խանութ, տէրը գնահատում է 5,000 ռ., կամ մի ուրիշը իր 1,3 սաժէն հողի համար ուզում է 4,000 ռ. և այլն: Իսկ փնայած կալուածների տէրերը ժամանակ խնդրելով գրաւոր յայտ ներկայ իրան կալուածները գնելը: Ուղարկվա

որոշեց իր վճիռը յետաձգել, մինչև որ բոլոր կալուածները տէրերից գներն իմանայ: Միայն մի բան են մոռանում կալուածատէրերը—այն, որ ուղարկման կարող է իր սեփական գնահա-տութիւնով միայն բաւականանալ և վճարել գներն իր բարեհայեցողութեան համաձայն:

«Речь» լրագիրը հաղորդում է, որ կառ-վարական գինեկաւածութեան կենտրոնական վարչութիւնը մշակում է մի ծրագիր պետա-կան գինեկներ կամ օղիների գներն աւելաց-նելու վերաբերութեամբ: Այժմ հաւաքում են ֆինանսների մինիստրութեան ձեռքում եղած բոլոր օժանդակէջ նիւթերը: Լուր է պտտում, որ մտադրութիւն կայ ամեն մէկ վէրքի գինը 40 կոպէկ աւելացնել: Այդ աւելումը պէտք է տարեկան 10 միլիոն ռուբլի նոր եկամուտ տայ:

«Н. Д.» լրագիրը հաղորդում է. «С. П. В.» լրա-գրի հրատարակէջ իշխան է. Ե. Ուստոմսկին 2 տարի առաջ, մի յատուկ որոշումով, զրկվեց իր չարաբաստիկ լրագիրը խմբագրելու իրա-ւունքից: Այդ օրվանից մինչև այժմ լրագիրը ստիպված եղաւ փոխել 3 խմբագրիչներ: Այժմ իշխանը «Ե. Ուստոմսկին» գործերի մի-նիստրը՝ հրատարակել մի նոր լրագիր, «РАЗ-СВѢТЪ» անունով: Այդ լրագիրը լոյս է տեսնե-լու առանց նախնական ցնկուրայի:

ԳԱՆՁԱԿԻՑ մեզ հարում են. «Նորերս վեր-ջապէս բազմ ունեցանք լսել մեր եկեղեցիներ-ից միում, Ս. Յովհաննէս մայր եկեղեցում, քառաձայն ներդաշնակ երգեցողութիւն: Երգե-ցիկ խմբի մէջ բացի տղաներից կան նաև օրիորդներ, տեղական դպրոցների աշակեր-տուհիներ: Ուրիշ հէնց առաջին գերիւտից յե-տոյ եկեղեցում աւագ քահանայ, օրիորդների մասնակցութիւնը ոչ-աստուածահանոյ գործ համարելով, արգելեց նրանց երգել եկեղե-ցում, և այդպիսով խուճը, զրկվելով իր ոյ-ծերի նշանաւոր մասից, զրկվեց նաև կարգին, կանոնաւոր երգելու հնարաւորութիւնից: Ուր-բայական տէրտէրը բացարձակ յայտնել է, որ եթէ մէկ էլ աղվիւղեք երևան եկեղեցում իրեն երգչուհիներ, կը բռնէ նրանց թևերից ու դուրս կը նետէ եկեղեցուց: Ուրապետը զիմն է բողբոջով տեղական հոգևոր կառավա-րութեան: Եթէ վերջինս նոյնպէս օրիորդների մասնակցութիւնը խմբում գտնէ կորստաբեր եկեղեցում համար, սրբապաշտութիւն համարէ այդ համակրելի, անմեղ ու քաջալերման ար-ժանի բանը, այն ժամանակ, յուսով ենք, որ մեր թեմի առաջնորդ Գարեգին եպիսկոպոսը, որի ուղարկութիւնն էլ ենք հրաւիրում այս երկուողով այդ վրդովեցուցիչ գէպի վրա, կը շտապէ յիշեցնել մեր հոգևոր գործերը զեկա վարող հայրերին մի շատ գերբերական լինելու, որ մինք այժմ ապրում ենք քառերորդ դա-րում»...

ՍՏԱԻՐՈՊՈԼԻՑ մեզ հաղորդում են. «Այս-տեղի «Ժողովրդական կրթութեան նպաստող ընկերութեան» հրաւերով նախկին Պետրոսեան աղադեմայի պրօֆէսոր, նշանաւոր էստետոլոգ Կ. Ե. Լինդեման, որը յայտնի է նաև հայաբոյ-նների փնայած միջատների դէմ ուղղված իր համակրելի գործունէութեամբ, տեղական հա-սարակական ժողովարանի դահլիճում երկու հանրամատչելի դասախոսութիւն կարդաց, ո-րոնց նիւթն է՝ «Միջատների հոգեկան կեան-քը» և «Ռուսաստանի կենդանիների ծագումը»: Մոզական պատկերով լուսաբանված երկու դասախոսութիւններն էլ շատ հետաքրքիր ու մատչելի էին և գրաւել էին մեծ հասարակու-թիւն: Ապա յարգելի պրօֆէսորը առաջին դա-սախոսութիւնը կրկին յատկապէս աշակերտ-ների համար և այնպիսի մեծ հետաքրքրմամբ, որ նոյն իսկ տարրական դպրոցների աշա-կերտները լաւ ըմբռնեցին և վերջը իրանց հրճանքն ու շնորհակալութիւնը յայտնեցին ծերունի պրօֆէսորին»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՏԵՐԱՅԻ ՇՈՒՂԸ

Լուրեր պատերազմի բեմից: Լոնդոնից հեռա-գրում են, թէ Օկուի բանակում գտնվող թղթակիցը հեռագրում է նոյեմբերի 28-ին. «Օկուի բանակի հանդէպ կանգնած ուսները գիշեր ու ցերեկ հարուածում են թնդանթ-ներից և հրացաններից, բայց եւրոպացիները նրանց չեն պատասխանում: Ռուսների արշա-ւուժն դէպի հարաւ չէ սպասվում մօտեքս, բայց նրանց պլանները ձեռնարկ համար դեռ անյայտ

են: Սաստիկ ցրտեր են կանգնած: Եւրոպա-ցիների պատրաստութիւնները ձեռնարկ հա-մար գրեթէ ամբողջովին վերջացած են: (P. A.): Մէուլից հեռագրում են «Daily Telegraph» լրագիրը, թէ ցուցմունքներ կան, որ ուս-ները սաստիկ աւելացել են իր նց զօրքերի թիւը Պոնդիտի ծոցում: Նրանք կառուցանում են շարունակ ամրութիւններ Տուէն գետի հիւսիսային ափի վրա և ձգել են կամուրջ, որը մինչև այսօր անհասարկ էր թւում. (Спб. А.) Տեղեկագրից Պրս. Արսուրի մասին: Բեր-լինից հեռագրում են «Вирж. Вѣд.» լրագիրը. «Այստեղ հրատարակվել են տեղեկութիւններ Պորտ-Արսուրի գրեթէ ամբողջ մասին, աւելի նը-պաստաւոր և այն ևս ոչ եւրոպայից հա-ղորդված: «Lok. Anz.» լրագրի թղթակիցը Մուկդէնից հեռագրում է նոյեմբերի 28-ին, թէ ամբողջովին գետին ամենին չէ խախտ-ված: 203 մէտրանոց բլուրը գտնվում է Ան-ցուշանի և Էուրշանի մէջտեղ: Արեւմտեան կողմից նա պատասպարված է Պաւլուշան ամ-բողով, որը դեռ եւրոպացիները չեն վերցրել: Անձնատուր լինելու մասին խօսք անգամ չէ կարող լինել: Ամբողջը շարունակում են պաշտպանվել անկախօրէն:

Պորտ-Արսուրը պաշարող եւրոպական բա-նակում գտնվող «Daily News» լրագրի թղթակիցը հեռագրում է, որ պօրտ արտուր-ցիները չօգտվեցին զինադադարով սպանված-ներին և վերադարձին 203 մէտրանոց բլրի վրա հաւաքելու համար, որի մասին խնդրել էր գնեւալ Ստեպանը և որին համաձայնու-թիւն էին տուել եւրոպացիները: (Речь)

Պրս. Արսուր եւ միջնորդութեան հարցը: «N. Freie Presse» լրագրի Լոնդոնի թղթակիցը հեռագրում է. «Այստեղի գործակալութիւնները հաղորդում են, որ լորդ Լանդօուսին և ֆրան-սիական դեսպանի մէջ կայացաւ խորհրդակ-ցութիւն, որին մասնակցեց նաև դաշնագրա-յին և միջազգային իրաւունքի հարցերի խոր-հրդատուն: Դիպլոմատիկան շրջաններում սաստիկ հետաքրքրվեցին այդ խորհրդակցու-թեամբ: Շատերը հարցնում էին թէ ինչի մասին էր խօսվում: Ինչ հաղորդում են լուսաւորեալ աղբիւրից, որ խօսքը Պորտ-Արսուրի վիճակի մասին էր: Հակառակ բոլոր հերքումներին, հաշտարար միջնորդութեան հարցը և ոչ մի քայլ է դիպլոմատիան աչքից չէր թողնում: Ենց պատերազմի սկզբից: Նրա մասին այժմ էլ խորհրդակցում են: Այդ պատերազմը պէտք է և կարող է աւարտվել միայն պետութիւն-ների միջնորդութեամբ և չը կայ անհասարկ վերջը լուրջ վճիռ կայացնելու իմ խօսակիցը, մի բարձրաստիճան դիպլոմատ, նկատեց դեռ, որ ձեռնհաս շրջանների համոզմունքով, պատե-բազմի վերջը, այսինքն վճռական ձեւադա-մարտերի շրջանը շուտով կը հասնի, ոչ թէ մի քանի շաբաթից, այլ մի քանի օրից յետոյ: Պէտք է յուսալ, որ Պորտ-Արսուրի անկումը պատերազմը վախճան կը ստանայ: Ոչ ոք, նոյն իսկ Ռուսաստանի լաւագոյն բարեկա-մներին բաց չառնելով, չէր հաւատում, որ Պորտ-Արսուրը այնքան երկար կը դիմանայ, կարող եւ հաւատացնել ձեռնառաց խօսա-կիցս,—որ այն անկողնուր, որի հիման վրա կը կայանայ հաշտարար միջնորդութիւնը, արդէն որոշված է, պլանը մշակված և շարա-գրված է թղթի վրա: Ի հարկէ, նա չի յայտն-վի վաղաժամ: (B. Вѣд.)

ՆՈՐ ԿՈՆԿՈՐԻՍ

«Մշակի» ընթերցողներին արդէն յայտնի է, որ Ֆրանսիայի և Վատիկանի միջև ընդհարումը քանի գնում առատկանում է: Գուցէ վերջնա-կան պառակտումն այնքան էլ հեռու չէ, որքան կարծում են լաւատեսները:

Ֆրանսիական կառավարութիւնն արդէն իսկ լուծված է դիտում նապօղէտի կոնկորդատը: Միայն ժողովրդի աւերակներն էլ ինքն է ու-ղում քանդել, առաջարկելով եկեղեցու բաժա-նում պետութիւնից:

Ֆրանսիան, կաթողիկ եկեղեցու աւագ դու-սը, երես և դարձնում Վատիկանից:

Ուր դիմէ պապը, մի վեհապետի դուռը բաղլէ, որի վրին փաթեթ էր նոր կոնկոր-դատը... Ռիւն առաջարկէ իր շահերի պաշտ-պանութիւնը Հեռաւոր և Մօտաւոր Արեւել-քներում:

Զը մոռանանք միայն՝ որ կաթողիկ եկեղեցին իր այդ առաջարկներին հետ միասին փաթե-թիւ է ուղարկ նոր «աւագ դուռը» վրին նաև իր բազմաթիւ միաբանութիւնները—իր դօմի-նիկաններին, կարմէլիտներին, ֆրանցիս-

կեաններին, Սակրէ կեօրը և այլն, և այլն, և այլն... Իսկ դրանց մէջ նաև «ամենատուրը Լոյօլայի» փառապանք եղուիտներին...

Երկար որոնելու պէտք չը կայ: Վիկտոր կայսրը պատրաստ է: Նա նոյն իսկ ընկերաններ է անում պապին, կօնկորդատ-ներ գործ գնում, կոտորատում է կաթողիկ կղերի հետ:

Բայց, fi done! չէ կարելի—Վիկտոր կայսրը, ինչ էլ որ լինի, լուծեալական է, նզովող ու նզովված բողոքական: Անյարմար է «աղան-դաւորի» հետ դաշնակցել:

Ու պապը նորից որոնում է: Չար լեզու ունի իտալական «Avanti» լրա-գիրը: Նա պնդում է, որ պապն արդէն գտել է մի այնպիսի համբերատար, երկարակամ երկիր, որի մէջքին դէն Ֆրանսիայի դէն շարտած ծանր բեռը:

Այդ երկիրն Իտալիան է: Վատիկանի և Քիլիքիայի միջև, ասում է «Avanti»-ն, գաղտնի բանակցութիւններ կան: Մշակում են մի նոր կօնկորդատ: Իտալիայի թագաւորն ամենապարմար պաշտպանը կարող է լինել եկեղեցու շահերին:

Վատիկանի պետական քարտուղար կարդի-նալ Մարքիզ-Վալը, պապի խորհրդական Ալլիարդի, Մատուլի և Վանուսելլի կարդի-նալներին հետ միասին, պապի համաձայնու-թեամբ, մշակել է մի նոր կօնկորդատ Իտա-լիայի թագաւորի ու կաթողիկ կղերի միջև:

Նոր դաշնագրի հիմքերը մասամբ յայտնի են, մասամբ էլ ենթադրվում են:

Պապը ճանաչելու է Վիկտոր-Էմմանուէլին իտալիայի օրինական թագաւոր, իսկ ինքը հրաժարվելու է իր յաւակութիւններից Հոսի գահի վերաբերութեամբ:

Յայտնի է, որ Իտալիայի միութիւնից և Հոսի պապական նահանգը գրաւուց յետոյ՝ պապերը երբեք չեն հաշտվել այն մտքի հետ, որ իրանց այլ ևս աշխարհական ոչ մի իշխա-նութիւն չունեն: Լուսն XIII տաղանդաւոր պապը յամառութեամբ պահում էր իր տրու-ղունների մէջ «Թագաւոր Հոսի» հնչիւն, բայց այժմ անմիտ բաւերը: Մի խօսքով, պապերը իտալական նոր թագաւորներին «ուղորդա-տօր» էին կոչում և սպասում էին յարմար ժամանակի, որ Ֆրանսիայի օգնութեամբ յետ խնդ Հոսիի նահանգը:

Պապը անում է այդ մեծ զիջումը: Եւ ինչո՞ւ չանէ—ինչն էլ ծախել մի ապրանք, որ այլ ևս ոչ մի կօպէկ գին չունի:

Դրա փոխարէն Քիլիքիայի կամ Արքունիքի ու Վատիկանի միջև վաղուց կտրված յարա-բերութիւնները պէտք է վերանորոգվեն:

Կղերն ստանալու է խոշոր փոխարինութիւն իր այդ զիջողութեան համար, բայց ինչ է այդ վարձատրութիւնը, դեռ որոշ յայտնի չէ: Եղածները լոկ են թաղրութիւններ են:

Կարգիւնալ Կապէլէլատրոն պէտք է յանձնէ այդ նոր մշակված դաշնագիրը թագաւորին և մինիստր-նախագահ Ջիլիտտին:

Ասում են, որ իտալական վերջին ընտրու-թիւնների ժամանակ կառավարական կուսակ-ցութեան փայլուն յաղթանակի մէջ մաս ու-նէին և եղուիտները, կաթողիկ կղերը... Դա եղել է նոր ու սրտառուչ համաձայնութեան առաջին «եղբայրական» հարեւոր առաջա-դէմներին, արմատականներին ու սօցիալիստ-ներին:

Ասում են նոյնպէս, որ Ումբերտօ թագա-ւորը այրին, մարթ-թագուհին, մի կրօնամոլ կին, ծառայում է իր հաշտարար միջնորդ պապի և արքունիքի միջև:

Որքան ճիշդ են այդ բոլոր լուրերը, չենք կարող զրականապէս պնդել: Հաստատ փաստն այն է միայն, որ պապն արդէն իրաւունք է տուել հոգևորականներին մասնակցելու Ի-տալիայի ներքին քաղաքական գործերին:

Կարծած վերջերս «Voce della Sera» լրագիրն էր, որ այդ լուրը հաղորդել էր պաշտօնապէս: Այդ իրաւունքն առաջ չէր տրված հոգևո-րականութեանը: Միայն Քիլիքիայի բարեկամ և Վատիկանի թշնամի հոգևորականներն էին, որ մասնակցում էին այդ գործերին:

Դա էլ մի նշան է, որ պապն ու թագաւորը հաշտվում են:

Սյդ հաշտութիւնն անպայման պէտք է ու-նենայ իսլաւը, յետ պահող ու սև աղեղնու-թիւն Իտալիայի առանց այն էլ իսլաւը ու թշուառ ազգաբնակչութեան վրա:

Խաժակ

«ՄՇԱԿ» ՀՅՈՒՄՈՐԻՏԵՐԸ

ԳՈՐԾԱՆՔ ԳՈՐԾԱՆՔԱԿՈՒՅԻՆՆԵՐԸ

4 դեկտեմբերի

ԶԻՖՈՒ, 3 դեկտեմբերի (Բէյութեր): Պօրտ-Արտուրից եկած ուսանողները հաստատում են հապտոնական պաշտոնական գեկուցումների ճշգրտությունը ուսանողների նորերս ոչնչացման մասին և յայտարարում են, որ եւս պօնագրերը կարող էին երկու ամիս առաջ ոչնչացնել ուսանողների նաւատորմը, բայց, երկու, գերադասեցին թնդանթները բերդի գէմ ուղղել: Նաւատորմի շնչումը ցոյց է տալիս, որ հապտոնագրերը Պօրտ Արտուրը վերցնելու յոյսը կորցրել են: Եւսպոնագրերը անցնել աւիա կորցրել են երեք անգամ, որոնք խորտակվեցին ականներին, երրորդը ջրասոյգ եղաւ յարձակման ժամանակ գիշերը դեկտեմբերի 1-ին: Պատերազմը, որից յետոյ վերցրվեց Բարձր լեռը, հապտոնագրերին 12,000 նստեց, Նրանք կարող են գրաւել այդ լեռը միայն գիտելի համար: Եւսպոնագրերը չը գրաւեցին գրաւելու մարտկոցներին ոչ մէկը: Երեք շոգնաւ, բեռնաւորված ուսանող պաշարներով և ամունիցիայով, պատուցին պաշարման գիծը վերջին երկու շաբաթվայ ընթացքում: Ռուսները յոյսը, որ Պօրտ-Արտուրի բերդապահ զօրքը անձնատուր չի լինի մի քանի ամիսների ընթացքում, գնալով մեծանում է: Եւսպոնագրերը վճարվում են անագին, անօգուտ կորուստների պատճառով: Եւսպոնագրերը երկու հեռացան Պօրտ-Արտուրից: Նրանք սարսափելի կերպով տանջվում էին բուքից, բիշ էր մնում ստոչէին և առանց օգնութեան չէին կարողանում դուրս գալ ափը: Նրանք բերեցին պաշտոնական շատ հեռագրեր:

ՏՕԿԻՐ, 4 դեկտեմբերի (Բէյութեր): Պօրտ-Արտուրից ստացված հեռագրի համաձայն, Ստանուլ բանակաւորութիւններ սկսեց հապտոնագրերի հետ հիւանդանոցները ուղարկելով թիւնից պաշտպանելու վերաբերմամբ: Նա ուղարկեց Նօգիին հիւանդանոցների գետնի մասն յատակագրերը:

ՊԱՐԻՉ, 4 դեկտեմբերի (Հաւա): Դեկտեմբերի 7-ին Նուլի գէպը միջնորդ դատարանով քննելու համար կազմված յանձնաժողովին անդամները կընդունվին նախագահ Լուբից, և ապա կայցելին Դէկաւէին: Դրանից յետոյ նրանք անշուշտ կը գումարվին հիւանդանոց միջնորդ դատարանը ընտրելու համար: Կարծում են, որ մէկ նիստը բաւական կը լինի ընտրելի անձի վերաբերմամբ համաձայնութեան գալու: Վերջինը, լուրերի համեմատ, կը լինի աւստրիական ծովային Եպպոն:

5 դեկտեմբերի

ԿՐՕՆԵՏԱՊՏ, 5 դեկտեմբերի: Նաւատորմի, նաւահանգիստների գլխավոր հրամանատարը և Բալթիական ծովի պաշտպանութեան հրամանատար փոխ-ծովային Բիբիով ճանապարհ ընկաւ Լիբավա:

ՄՕՍԿՎԱ, 3 դեկտեմբերի: Ծիշչէ լրագրական ասի տեղեկութիւնը, որ իբր թէ սիրերեան ճանապարհի վրա կորել են 350 վագոններ օֆիցերական տնտեսական ընկերութեան բեռնով: Այդ ընկերութիւնը յայտարարում է, թէ ինքն գիտէ ուր են գտնվում նրա վագոնները: Պատերազմից եկաւ պօրուչիկի աստիճան ստացած պատանի Տէպֆեր, որը պարգևատրված է Դէօրգի երեք շքանշաններով բազմաթիւ կորուստներով մասնակցելու համար: Տէպֆերի կուրծքը զնդակահարված է և կը տրված է ուղք:

ՕԴԵՍՍԱ, 6 դեկտեմբերի: Ռուսական ընկերութեան շոգնաւոր Շապտալայից եկան 45 ուսու բժիշկներ և սանիտարներ, որոնք գերի էին ընկել հապտոնագրերի ձեռքը Տիւրքիայի և Վաֆանդուրի կորուստով, այն ժամանակ, երբ նրանք հաւաքում էին վերաւորներին, զբաղեցնում և բժիշկներ Շվեդի, Պօլոյիչ և Բիշչով, նոյնպէս և 12 գերիներ, որոնց գերութիւնից ազատել էին հապտոնագրերը ի նկատի ունենալով նրանց կատարեալ անպէտքութիւնը գերաւորական ծառայութիւնը շարունակելու համար այլադասակից և վերբերի պատճառով, նոյնպէս և օթ հոգի ֆէլդշերներ և սանիտարներ Ռիւրիկ կըլայերից, որը գերի էր Մատուրեանում: Մոլդաւիայի պաշտոնականները գնում են Կրօնշտադտ 7-դ նաւատորմային էկիպաժը, իսկ ֆալգանները—Իրան ընկալալը:

ԲԷՂԳՐԱԴ, 4 դեկտեմբերի: Զգրիտ աղբիւրից մեզ հաղորդում են, որ կառավարութիւնը դիտարկութիւն ունի փոխառութիւն անելու

Ֆինանսների միմիտը ուղեւորվում է արտասահման ընկալի խմբերի հետ բանակցութիւններ սկսելու վիճանայում, Պարիզում և Բեռլինում:

ՍՏԱՆՔՆԱԿԱՐԻՍԿԱՅԱ, 3 դեկտեմբերի: Լաբինսկայա ստանիցայի աղագրահութիւնը ճաշ տուեց Հեռաւոր Արեւելք գնացող պատանուներին:

ՀԷԼՍԻՆԳՅՈՐՍ, 4 դեկտեմբերի: Գնեւրաւորիտանտ Բօրինսկու մահվան կիսամեակի օրը հոգեհանգստեան պատարագ մատուցվեց և հոգեհանգստեան կատարվեց: Ներկայ էին գեներալ-նահանգապետը, նրա օգնականը, ուսանող զորքի ղեկավարները, ուսանողական հասարակութիւնը և ֆինլանդական սենատի ներկայացուցիչները:

ԲԱԹՈՒՄ, 3 դեկտեմբերի: Երեկոյան 6 ժամին, քաղաքի ծայրում գտնվող քաղաքային հիւանդանոցի գրասենյակը ներս վագոնից չորս տղայացիներ: Մահացու հարուածներ հասցնելով գլխին և սպառնալով մահով, յանցաւորները ստիպեցին վերակացուին տալ իրանց 1500 ռուբլին, որ պատրաստված էր հիւանդանոցի ծառայողներին բաժանելու համար: Յփառակերպով փողերը, չարագործները փախան: Անկասկած է, որ յարձակողները մէջ գտնվում էր հիւանդանոցի կարգերի հետ ծանօթ մի մարդ—Հիմնվում է բանտներին առաջին ուսանող տղայի:

ՀԱՅԿԱ, 4 դեկտեմբերի: Դիպլոմատական կօֆիցերներն, որ հրաւիրված էր հիւանդանոցային ընկերի ղեկավար հարցը բանալու համար, համարեա առանց փոփոխութեան ընդունեց յանձնաժողովի մշակած համաձայնութեան նախագիծը:

ՎԻԷՆՆԱ, 5 դեկտեմբերի: Աւստրիական պատերազմները եկող շաբաթվայ սկզբին ճանապարհ կընկնեն Բեռլին: Գերմանիայի և Աւստրո Ունգարիայի միջև առեւտրական դաշնագրի կապիտալ մասին բանակցութիւնները վերաբերում համար:

ՊԱՐԻՉ, 5 դեկտեմբերի: «L'Echo de Paris» լրագրից հրատարակեց Պարիզի քաղաքային խորհրդի նախագահի նամակը: Նախագահը, ուղարկելով իր լուսնային ի նպաստ Պօրտ-Արտուրի պաշտպանների լրագրի բացած հանգանակութեանը, ասում է: «Բաշչիսի էլ լինի այն սարսափը, որ ներշնչում է այդ զարհուրելի պատերազմը, որ ծածկել է Մանչուրիան դիպլոմատի, նա չէ կարող խլացնել զարմանքի գագաթները Պօրտ-Արտուրի բերդապահ զօրքի հերոսութեան առաջ: Ձեր տոնախմբութիւնը վերաբերվում է ուսանող զորքին և ուսանող ազգին և այդ պատճառով դուք լաւ արեցիք՝ մասնակցութեան հրաւեր կարգաւոր ըրող Փրանսիացիներին»:

5 դեկտեմբերի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Պաշտոնական: Գնեւրաւորիտանտ Ստէսսէլի ամենահպատակ հեռագրով Նորին Կայսերական Մեծութեան Անունով 1904 թվի նոյեմբերի 12-ից, «Բաղաւոր» եւ համարում ինձ գեկուցանելու Ձերդ Կայսերական Մեծութեան, որ նոյեմբերի 7-ին, զօրեղ ուղարկութիւնից յետոյ, հապտոնագրերը գործնիցին հիւսիս-արեւելեան ճակատի մարտկոցներից մէկի վրա, նրանց ոյժերի մի մասը յարձակվեց բրուստվէրի վրա, բայց միահամուռ կրակով և սուրներով կոտորվեցին և յետ քշվեցին դէպի փոսերը: Պահեստամասերը քրկնեցին մեր շաղկեններից: 8-ից մինչև 10-ը նրանք կատաղաբար ուղարկեցին մարտկոցները և յամառաբար, չը նայելով մեծ կորուստներին, նոյն հիւսիս-արեւելեան ճակատի երկու մարտկոցները խրամատների վրայով անցկացան: Նոյեմբ. 10-ի երեկոյան 5½-ին, կրակը զօրացնելով, հապտոնագրերը մի անգամից գործնուրին այդ ճակատի մի քանի ամբուլներին վրա, գրաւեցին խրամատների մի մասը, բայց սուրիային կատաղի ձեռնամարտից յետոյ՝ մեր պահեստազօրքը կոտորեց նրանց: Գիշերային ժամը 12-ին հապտոնագրերը նորից կրկնեցին շտուրմը և գրաւեցին խրամատների մի մասը, բայց նորից ոչնչացվեցին սուրներով և 11-ի առաւօտեան ժամը 2-ին ամեն ինչ վերջացած էր և Ձերդ Կայսերական Մեծութեան հերոսական զօրքը կարող էին ազատ շոշոյ ընկնել և սկսել վերանորոգութիւնը ուղարկելու հասցրած վնասված մասերի: Ամեն ինչ մնաց մեր ձեռքին: Մեր կորուստներն աննշան են: Եւսպոնագրերը 7-ից մինչև 11 կորցրել են 2,000-ից աւելի: Բոլորը հերոսաբար կուցին: Առանձնապէս աչքի ընկան գնեւրաւոր Կօնգրասնկուն, Նիկիտինը և Գորբաուսովները, փոխ

գնդապետ Նաուսենկուն, կապիտան Բուլգակովը և Վիսոցկին, պօղպօրուչիկ Վիլիսնը, Ս Կարգի կապիտան Գիւրաուսովը և Բալմոնտովը, Պօգուրսկի-Գէյնէր և Բաղվօզով լէյտնանտները և եգէթմէյստէր Բալաշովը: Քաղաքը և նաւահանգիստը ամեն օր ուղարկվում են: Նաւահանգիստը մի մասը կործանված է: Նաւահանգիստը վնասվել է: Բերդապահ զօրքի ոյժին գերազանց է:

Գնեւրաւորիտանտ Ստէսսէլի ամենահպատակ հեռագրով Նորին Կայսերական Մեծութեան Անունով 1904 թվի նոյեմբերի 15-ից, «Նոյեմբերի 13 և 14-ին տեղի ունեցան Արտուրի շտուրմներից ամենակատաղիները: Սկսվեցին դրանք լոյս 13-ի գիշերը յառաջանալով դէպի մեր ծայրայեղ ճակ թիւը և Աղաւուռ ծովախորշը: Եւսպոնագրերը յետ են մղված մեծ կորուստներով: Նոյն գիշերը յարձակվեցին և Պաշտոնային վրա, բայց յետ մղվեցին: Յետ քշվեցին նաւ Բարձր սարի վրայից: Յետոյ 13-ը սկսվեց թնդանթաձգութեամբ և հօր յարձակութիւնով հիւսիս-արեւելեան ճակատի ամբուլներին և նրանց առջև եղած խրամատների դէմ: Երկու անգամ խրամատները ձեռքից ձեռք անցան: Սակայն լոյս 14-ի գիշերը մենք վերջնականապէս դուրս բերեցին հապտոնագրերին սուրներով: Մարտկոցներից մէկի բրուստվէրը նրանք պայթեցրին, բայց լոյս 14-ի գիշերը նրանց դուրս բերեցին: Մի ուրիշ մարտկոցի վրա նրանք պարկեր դարսեցին, բայց արտիլերիան ցրեց: Երեկոյան ժամը 10-ի մօտերը հապտոնագրերը խորոյ ոյժերով գործ տուին ճակ թիւի կողմի բաւարաններից մէկի վրա և նախ տրեղները նրա մի մասին, բայց մեր հերոսները սուրներով դիմեցին, աւազին թիւ սպանվածներ թողնելով, յետ փախան: Ամբողջ ճակատի վրա անաղութիւն կրկնով, հապտոնագրերը զօրեղ կրակ արին բերդի ներքին մասի վրա, որը շարունակվեց մինչև 14-ի առաւօտեան ժամը 5-ը: Աստուածային օգնութիւնը, մեզ առաքված Թադուհի Կայսրուհու ծննդեան այդ բարձր-ուրախալիք օրը, մեզ նոր յաղթանակ պարգեւեց: Այդ դարհուրելի շտուրմը յետ մղելու մասին բաղդ ունեւ գեկուցանելու Ձերդ Կայսերական Մեծութեան»:

Նոյեմբերի 17-ից, «14-ից սկսած հապտոնագրերը կատաղի կերպով ուղարկեցին են և մեծ ոյժերով անընդհատ գործ են տալիս: Բարձր Սարի վրա: Նրանց շտուրմները յետ մղվեցին»:

Նոյեմբերի 19-ից, «Նոյեմբերի 7-ին սկսված 12-օրեայ շտուրմն այս գիշեր վերջնականապէս յետ է մղված: Երեւելի են, որ գեկուցանում են, թէ այդ անկ կարողացան միայն Ձերդ Մեծութեան հերոս կիւրորդները: Այգպիսի կատաղի շտուրմ դեռ չէ եղել: Գերիները և չինացիների ասելով, հապտոնագրերը կորցրել են 20,000 հոգուց ոչ պակաս: Մնացում են Ձեր աղօթքները՝ Թադաւոր, և Մայր Թագուհիները, ինչպէս երևում է այդ աղօթքներն են մեզ փրկում: Ինչպէս Ձերդ Մեծութեան գնեւրաւորիտանտ, Ձեր Անունից զօրքերին յայտնեցի Ձեր Կայսերական շտուրմահպալութիւնը»:

Նոյեմբերի 23-ից, «Երեկ առաւօտեան ժամը 7-ից հապտոնագրերը, ժողովելով իրանց բոլոր ուժերը, սկսեցին Բարձր սարի շտուրմը և միաժամանակ ուղարկեցին 11 և 16 դիպլոմանոց թնդանթներով: Ամբողջ օրը կատաղի կռիւ էր: Մենք յետ մղեցինք 3 շտուրմ: Երեկոյան դէմ հապտոնագրերը գրաւեցին լեռան գագաթը և իսկոյն դրին 2 գնդաձիգ: Վերաւորվածները թուում է հիւանդանոցների տեսուչ գնեւրաւոր Տէրպիցկի և փոխ-գնդապետ Բուլուսով: Գնդապետ Իրման քաջութեան հրաշքներ գործեց»:

Գնեւրաւորիտանտ Ստէսսէլի ամենահպատակ հեռագրով Նորին Կայսերական Մեծութեան Անունով 1904 թվի նոյեմբերի 27-ից, «Նոյեմբերի 27-ին: Եւսպոնագրերը նոյեմբերի 23-ին գրաւեցին Բարձր լեռը: Աւագանում կանգնած մեր նաւերը վնասվում են հապտոնագրերի 11 դիպլոմանոց ուղարկեցի: Մեռաւ վերջից գնեւրաւոր Տէրպիցկի: Զօրքերի ոյժին գերազանց է:

6 դեկտեմբերի

ԿԱՆՈՒՊՈՒ, 5 դեկտեմբերի: Զէմսովոյի ժողովը հաստատել է, որ Կալուգայի նահանգում հղի են բորոտութեան մի քանի դէպքեր: Կիւնով, 5 դեկտեմբերի: Վերջնական ընտութիւնները պետական բժշկական հարցաքննող յանձնաժողովում համալսարանում նշանակված են գեկտեմբերի 15-ին:

ԶԻՖՈՒ, 4 դեկտեմբերի: «Բէյութեր»: Երեկ շոնկայով եկած փոքր զօրաբաժնի հրամանատար Միշչենկով, որը ուրիշ վերաւորված էր 203 մէտրանոց բլրի վրա կուր Կալու Կալուսկա դեկտեմբերի 2-ին, հաղորդում է հետեւեալը: Գերբը գրաւելու մասին, նրա խօսքով, իրան վստահացած հեռագրերը պարունակում են գլխաւորապէս ստատիստիկական փաստեր հապտոնական արտիլերիական կրակի վերաբերմամբ: Միշչենկով պատմում է, որ 203 մետրանոց բլրի վրա կուրը շարունակվում էր անընդհատ նոյեմբերի 15-ից: Եւսպոնագրերը յաճախ ստիպված էին լինում բարձրանալ լեռներով, հնարաւորութիւն չունենալով պատարանից ուսանողների սարսափելի հրացանային կրակին: Ամբողջ վաշտեր ոչնչանում էին: Երկու կողմերն ևս ցոյց էին տալիս զարմանալի քաջութիւն: Բլուրի լեռները ծածկված էին դիպլոմանոց: Գետինը ծածկող ձիւնը ներկայից արեւում: Վերջապէս ուսանող, անելով բոլորը, ինչ կարող էին բլրի պաշտպանութեան համար, յետ քաջացել, թողնելով հարեան բլուրները, մասնաւոր կատարեալ արտիլերիային, դուրս մղել հապտոնագրերին գագաթից: Երբ հապտոնական գրաւակները ամբողջից դրօշակը բլրի գագաթին, ուսու ֆէլդշերէն, յետ նահանջող ընկերների շարքերը միացնելով յետ վերադարձաւ, և, յարձակվելով դրօշակի վրա, սկսեց պատառոտել նրան երեւոյններով և աստիճանով, մինչև չընկաւ եօթը գնդակներից մահացած: Երբ հապտոնագրերը, ուսանող արտիլերիայի կրակով յետ մղված, թողնեցին բլրի գագաթը, ուսանող նորից գրաւեցին նրան: Երկրորդ և երրորդ շտուրմը կրկնութիւն էին առաջինի, սակայն երկրորդը ամենաարեւմտեան էր, որովհետեւ ձեռնամարտը երկար շարունակվեց: Երրորդ շտուրմի ժամանակ տեղի ունեցաւ հետեւեալ դէպքը. երբ դրօշակները, հասնելով բլրի գագաթին, սկսեց դրօշակի ամբողջութիւնը, նա մեռած ընկաւ, ձեռքից բաց չը թողնելով կոթը. մէկ ուրիշ հապտոնացի յարձակվեց դրօշակի վրա, բայց շուտով նոյնպէս ընկաւ. վեց ուրիշ հապտոնացիներ նոյն վիճակին ետեւորվեցին: Երբ իններորդ հապտոնացի իր ընկերների օրինակին հետեւելով մօտ վագոն դէպի դրօշակը, ուսու օֆիցէրը աղաղակեց. «Մի կրակէք դրօշակները վրա, դրօշակը յամենայն դէպս կամրացնի»: Երրորդ յարձակման ժամանակ հապտոնագրերը դիմեցին մի օտարտի միջոցի, կտորած ծառերի անագին կոյտեր հաւաքելով, նրանք արեցին այդ ծառերը: Կրակը և ծառը, ստատիկ քաջաց տալով ծածկելով, ստիպեցին ուսանողներն շտապով յետ նահանջել: Կուր այդ վայրկեանը 12,000 մարդ նստեց հապտոնացիներին: Ռուսները կորցրին 2000: Միւսմասերում հուսում էին արեան գետակներ: Ամեն տեղ ընկած էին սպանվածներ: Կարճ զինադաւարի ժամանակ վերջիններս թաղվեցին:

6 դեկտեմբերի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Պաշտոնական: Գաղտնի խորհրդական աստիճան է տրվում Բաղուխ նահանգապետ Իշխան Նախաշէնին:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Պաշտոնական: Մեծ Իշխան Դմիտրի Կոնստանտինովիչին գերազանց ծառայութեան համար շնորհվում էր գնեւրաւորիտանտի աստիճան նշանակելով գնեւրաւորիտանտ, Մեծ Իշխան Բօրին Վադիմերովիչին տրվում է շտաբ-բումստերի աստիճան: Ծնորդված է ուղի սուր «Քաջութեան համար» մակաւորութեամբ հապտոնացիների գէմ ցոյց տուած քաջութեան համար ֆիլդշէլ աղբիւրանտ շտաբ-բումստեր Մեծ Իշխան Բօրին Վադիմերովիչին: Ծնորդվում է Սպիտակ Արծուի ջրանշան գնեւրաւորիտանտներ Մալամային և Երիտմովին: Վեհապալի նահանգապետի հաղորդագրութեան համեմատ, նոյեմբերի 26-ին Վեհապալի և Սլոբոդսկու գաւառների գործատուների բանտները մէջ, որոնք կիսամուշտակներ, երեւցին սիրելիական արտով հիւանդացոյններ, այնպէս որ հոկտեմբերի 5-ից մինչև դեկտեմբերի 1-ը 45 գործատուներում հիւանդութեան 247 դէպքեր եղան: Հիւանդութեան պատճառն բանտներին մէջ կիսամուշտակների համար պատրաստվող մորթիներն են, այդ պատճառով հրամայված է ոչխարի մորթին, նախ քան գործատուում պատրաստվելը սուղեմայով և ֆորմալինով զէլինֆէկցիայի ենթարկել: Անհրաժեշտ միջոցներ ձեռք առնելու համար հիւանդանալու տեղերը ուղարկված են անասնաբուի և մասնագէտ-բալնոթէրապի: Կիսամուշտակներ բաց թողնելը դաւաբեցված է:

ԶԻՖՈՒ, 4 դեկտեմբերի (Բէյութեր): Գիշերը

Типогр. Т—ва С. Назарянца и К. п. ф. «ГЕРМЕСЪ». Мад. ул. № 15.